

Raksuttaa, raksuttaa. Mitenköhän kauan vielä, kunnes pääsen pois? Äh, kello on vieläkin vasta viisi - kolme tuntia! Pitää vielä kestää kolme tuntia tässä savuisessa tupakkatehtaan irvikuvassa. Miten kuuma onkaan! Pitäisi olla kotona valmistelemassa Candidan synttäreitä. Toivottavasti se Marcelon ryökäle on aloittanut valmistelut - vieraat saapuvat seitsemältä. Oih! Tulee kiire! Ihana Fatimakin tulee sinne. Voi, miten kaunis hän onkaan - iho kuin parhainta, tummintä ja täyteläisintä belgialaista suklaata. Ja keho vielä ihanan reheväkin. Olisipa minullakin, minä olen tällainen kukkakepin kuvatus. En kyllä tarkalleen tiedä minkälaista belgialainen suklaa on, tai miltä se maistuu. Marcelo lupasi viedä minut sitten joskus kun on varaa minne haluan. Nyt tiedän, että haluan Belgiaan, sitten joskus. Se perhanan ikäloppu pesukone teki tenät. Yritimme epätoivoisesti korjata sitä, mutta ei. Nyt on koko huushollin talous kuralla koko loppuvuoden. Kaduttaa, että riitelimme Marcelon kanssa. Toivon, ettei hän ole vihainen. Pitää muistaa ostaa Candelallekin lahja, hänelläkin on syntymäpäivä. Silmäteräni ovat nimittäin kaksosia - niin samanlaisia ja kuitenkin niin erilaisia. Oikeita tehoyttöjä. On niin synkkää, että on hankala nähdä. Sikarinsavu tunkee keuhkoihin asti. Pitänee muistuttaa Marceloa sikarinpolton vaaroista, ei tee hyvää ruumiille eikä sielulle. Herranjumala! Emme ole käyneet kirkossa aikoihin. Onkohan isä Theo vihainen? Käymme, kun kiire vähän hellittää. Onpa kuuma! Vierelläni Fatima kuuntelee radiosta espanjalaista soulia, hymisten musiikin mukana. Vanha Lucia hakkaa jalallaan rytmiä takana. Kunnioitan häntä suuresti, sillä hän on työskennellyt täällä koko pitkän ikänsä - täytti juuri 76. Pidimme suuren fiestan, johon kutsuimme kaikki hänen sukulaisensa - jopa Ameriikoissa rajan takana olevat. Juhlimme, söimme, joimme ja tanssimme salsaa ja sambaa läpi kuumankostean yön. Olihan se mukavaa. Olimme niin onnellisia. Tanssimme Marcelon kanssa koko kuutamoyön ja rakastelimme Lucian serkun autossa. Marcelon veli Santiago tanssi Fatiman kanssa - luulen, että heidän välillä on viehätystä, he soittelevat toisilleen melkein joka päivä. Joskus työaikanaikin. Fatima kyllä tarvitsee vierelleen miehen, Santiago olisi täydellinen, mutta hän oli vähän gigolon maineessa - joten olin varuillani Fatiman puolesta. Onhan hän komea, ottaisin hänet varmaan itse jos en olisi Marcelon kanssa, ei sillä ettei Marcelo olisi komea, mutta silti. Santiago oli kuin kreikkalainen patsas, niin veistoksellinen. Hän tiesi sen itsekin ja käytti usein kehoaan valttikorttina, mikä saisi kenet tahansa sulamaan. Olen häpeäkseni monen monituista kertaa kuvitellut rakastelevani Santiagon kanssa. Pyhä Maria! Mitä minä ajattelen. Epäpyhiä ajatuksia. Rauhoittavaa musiikkia. Hyräilläämpä mukana. - Fatima ja Carmen! Tauko! Lucia sanoi ja heilutteli kilkatellen taukokelloa. Kaikki siirtyivät huojentuneena viileämpään taukokuoneeseen, jossa ikkunat olivat selällään. Puheensorina täytti ilman. Lucia viritti radion jumalanpalveluskanavalle ja teki hiljentyen ristinmerkin. Fatima otti puhelimen, näppäili Santiagon numeron ja suunnisti ulos kujalla iltapaahteeseen puhumaan. Carmen istahti penkille hieman levottomana ja kateuden piston tuntien ja otti kahvia. Kahvi maistui kitkerältä, mutta hän hörppi kuitenkin. - Miten menee Santiago? Fatima kysyi ja meni varjoon auringolta suojaan. Hänellä oli perhoseja vastassaan. - Nyt menee sata kertaa paremmin, kultaseni. Santiago sanoi tietäen, että hänen hunajainen ääni saisi perhoset lentoon Fatiman vatsanpohjalta. - Olen miettinyt että haluaisitko mennä ulos kanssani? Fatima kysyi ujusti. Hän oli miettinyt tätä pitkään ja oli vähän odottanut Santiagon tekevän aloitteen, sillä Fatima oli melkein antanut fiestassa itsensä Santiagolle tarjottimella. Hänen otsassaan miltei luki "Ota minut" huutavin kirjaimin. Fatima oli kuitenkin kyllästynyt odotteluun. Nyt eläin oli päästetty häkistään eikä sitä voinut pysäyttää Vastaus tuli heti. - Tietysti kultaseni, tavataan Ritzissä. Santiagon tumma ääni sai väreet kulkemaan Fatiman selkää pitkin. Santiago sulki puhelimen ennenkuin Fatima ehti hyvästellä. Onnesta pulputen Fatima meni takaisin taukokuoneeseen. - Terveisiä Santiagolta!

Hän hihkaisi. - No, mitäs Compostelassa? Lucia kysyi hyräillen Ave Mariaa. - Mitä? Ai, tarkoitat Santiagoa. Ei, ei siellä kai mitään erikoista. Fatima sanoi, mutta ei pystynyt pidättelemään hymyään: - Minulla on treffit tänä iltana Santiagon kanssa Ritzissä. Hän hihkaisi ja otti onnentanssiin mukaansa Lucian. - Hittolainen! Lucia huudahti, koska ei osannut varautua. Carmen käänsi radion takaisin alkuperäiselle taajuudelleen, sillä ei kestänyt uskonnollisia lauluja, jotka tuntuivat ilkkuvan hänelle. Radiosta valui ilmoille Gotan Projectin La Gloria kappale. He tanssivat yhdessä riemuiten. Remakan turvin Carmen lainasi Fatiman puhelinta ja hiippaili ulos. Pitää soittaa Marcelollee ja muistuttaa synttäreistä. Miten tätä käytettiin? Kesken ajatuksen, Carmenin päähän lipui jostakin epäpyhä ajatus, entä jos sittenkin? Mitään kummempia ajattelematta hän kirjoitti Fatiman nimissä Santiagolle viestin, ettei treffit kävisikään tänä iltana. Kauna hellitti heti viestin mentyä, mutta hän katui jo tekoaan. Fatima ansaitsi kyllä onnen, mutta miksi Carmen oli kateellinen? Marcelo oli kyllä hyvä aviomies. Hän on komeahko, mutta hyvä aviomies. Mutta mitä Carmen tekikään fiestassa? Santiagon kanssa, vierashuoneessa. Monta kertaa. Muisto kuumotti Carmenia vieläkin. Kun Santiagon rakastelu olisi sulautunut syvälle Carmenin lihasmuistiin. Carmenia kuumottaa, pitää leyhytellä. Äh, olen huono vaimo! Carmen ajatteli. Ei avioliittoonsa tyytyväinen nainen voi tehdä sellaista. Pyhä Maria! Auta minua! Anna minulle voimia tunnustaa syntini ja anna minulle voimaa rehellisyyteen. Mikä olikaan Marcelon numero? Yhtäkkiä puhelin pärähti soimaan hipihiljaisella kadulla ja Carmen hätkähti soiton voimakkuutta toivoen ettei Fatima kuulisi. Fatima ei ansaitse tällaista. Carmen keräsi rohkeutta ja vastasi puhelimeen. - Päivää Fatima, mitä viestisi tar... Santiago aloitti - Carmen täällä, meidän pitäisi puhua siitä, mitä tapahtui Lucian fiestassa. - Ai, sinäkö se olit, joka viestin lähetti? - Kyllä, mutta siitä fiestasta... - En unohda sitä ikinä Carmen! Olit mahtava. - Se oli väärin Fatimaa kohtaan! Meidän pitää lopettaa tämä. Fatima ei ole sitä ansainnut. - Olen täällä sikaritehtaan takana. Tavataan viiden minuutin kuluttua, en malta odottaa. Santiago sanoi ja sulki puhelimen. Puhelu katkesi kesken kaiken. Miten Santiago pystyi olemaan noin, noin kuumottava! Carmen vihasi itseään siitä tykyttävästä tunteesta, jonka Santiago sai aikaan hänen haarovälissään ja siitä kuinka sai tunteen katoamaan ajattelemalla Marceloa. Niin, pitää kiirehtiä torille tehtaan takana. Pistää niin vihaksi, kun olen heikkona lihan lumoihin - etenkin Santiagon valtavaan, mehukkaaseen lihaan...Lopeta! Lihan lumoista ainoat hyvät saavutukset ovat lapseni. Voi Candida ja Candela! Mihin häpeään teidät saatoinkaan. Olisi pitänyt ottaa sandaalit mukaan, katukiveys on kuuma. Vielä kulman ympäri ja olen perillä. Kun tämä sotku on selvitetty, pitää mennä ripille. Aina kun lihan himo syttyi hänessä, hänen teki mieli tulla nunnaksi, niin voimakas värisevän lihan kutsu oli Carmenille. Joskus hän oli miettinyt oliko itse Piru asettunut taloksi häneen. Totta tosiaan. Onpa paljon kojuja, missäköhän Santiago on? Sama vanha tykyttävä tunne asettui Carmeniin ja hän yritti olla välittämättä siitä. Joku huusi nimeäni. Carmen! Se oli Santiago. Tyylikkäissä vaatteissa niinkuin aina. Hänellä oli kallis maku ja hänellä oli kyllä varaa siihen. Santiago oli aikoinaan mennyt rajan yli Yhdysvaltoihin Marcelon kanssa. Marcelo oli kuitenkin tullut takaisin ja nainut Carmenin. Santiago oli jäänyt USA:aan ja amerikkalaisen unelman kaltaisesti luonut itselleen suuren omaisuuden - ei mitenkään tähtitieteellistä, mutta kuitenkin. Hän mielellään auttoi perhettään sekä veljeään Marceloa taloudellisesti. Marcelo oli joskus ollut hänelle katkera, mutta oli päässyt siitä yli. Tosin Santiagon oli perheessä saanut maineen hurjastelijana - playboy:na sekä tuhlarina. Hän oli joskus vaihtanut naisia kuin paitaa ja huhuttiin jopa, että hän olisi ollut mukana aikuisviihdebisneksessä ison sukukalleutensa takia. Hänen sukukalleuden koosta kyllä tiedettiin, koska hänen äitinsä - Carmenin anoppi kehuskeli sillä ympäri kyliä saadakseen hänelle vaimoehdokkaita. Santiagon ja Marcelon äidin mielestä

Santiagon pitäisi rauhoittua ja hankkia perhe. Tabloidit olivat jopa spekuloineet monista lehtolapsista. Santiago on tuolla chorizo-kojulla. Hän huitoo minua luokseen. Pitää mennä, hänen pitkä vartensa kutsuu minua. Pitää tehdä suhteesta loppu - niin, niin pitää. Carmen kuitenkin vihasi sitä, miten hän sulii kuin vaha Santiagon edessä ja alkoi kihertämään kuin teinityttö. Carmen yritti halata Santiagoa, mutta hän työnsi naisen kädenmitan päähän. Santiago otti taskustaan vähän rähjäisen ja likaisen pahviputkilon aukaisi sen ja otti jotain pitkulaista sieltä ulos ja nosti sen Carmenin silmien eteen. Se oli positiivinen raskaustesti, jonka Carmen oli tehnyt fiestan jälkeen. Carmenista tuntui, että hänen sydämensä putosi vatsanpohjaan saakka. Miten Santiago tiesi, että hän mahdollisesti odotti hänen lastaan. Taivaan vallat. Nuori nainen käveli heidän ohitsean terhakkaat tissit pomppien ja moikkasi Santiagolle, joka vastasi hymyllä. Hän kuitenkin vakavoitui. - Tämä meidän juttu on väärin, väärin. Carmen pakotti sanat huuliltaan ja katsoi pistävästi naisen perään. - Luuletko? Santiago kysyi. - Olen varma, voin tehdä vaikka abortin, raskaus ei ole niin pitkällä. Carmen sanoi ja vihasi jo itseään sen vuoksi. - Ei... - Sinä menet Fatiman kanssa ulos ja...ja... - Ei! Santiagon huudahdus säikäytti Carmenin. - Oletko muka saanut kylliksesi, et varmasti! Sinä haluat minua ja minä haluan sinua. Santiago sanoi ärsyttävästi. Kuin se olisi luonnonlaki. - Ei tässä ole kyse vain meistä, mieti vähän Fatimaa, hänellä on muutenkin vaikeaa löytää miestä. Entäpä sitten perheeni? Minä rakastan heitä ja tämä tuhoaisi heidät. - Mitä minä mahdan sille, että naiset lankeavat jalkoihini. Santiago sanoi kuin ei mahtaisi sille mitään ja Carmen teeskenteli kuin ei olisi kuullut koko lapsellista lausetta. - Senkun levität siemeniäsi ympäri Kuubaa, mutta meidän suhteemme on ohi ja lopetat suhteesi tuohon tissiblondiin. Sitten olet Fatiman kanssa, minä teen abortin ja sillä sipuli. Carmen korotti ääntään ja kiihtymyksen kyyneleet kostuttivat hänen silmänsä. Carmen huitoi villisti: - Ja jos et sitä tee, saat varmasti rangaistuksen jos Jumalaa on ikinä ollut olemassakaan. Santiago sieppasi Carmenin lähelleen ja suuteli. - Me voisimme lähteä. Amerikkaan, vain me kaksi ja lapset ja vauva. Mieti miten onnellisia olisimme. - Lopeta! - Mutta en halua lopettaa, en tosiaankaan. Tämä on vasta alkua. Santiago kuiskasi pahaenteisesti. - Hittolainen! Carmen huudahti ja riuhtaisi itsensä irti. - Terve Santiago! Onko täällä joku tilanne päällä? Kuului Lucian ääni. Carmen kääntyi katsomaan häntä ja toivoi, ettei hän huomaisi, miten syylliseltä Carmen näytti. Santiago piilotti äkkiä raskaustestin ja loihdi naamalleen maailmanvalloittajahymynsä: - Lucia rouva! Mukava nähdä teitä. Vaihdoin vähän kuulumisia. Hän sanoi ja suuteli Lucian kättä. - Vai niin, mutta näin teidän käpälöivän varattua naista ja tulini muutenkin hakemaan Carmenia, koska tauko loppui. Carmen sanoi väkinäisesti sivulauseessa. - Ja eikös teidän pitänyt olla Compostelassa? Työt eivät odota. Lucia katsoi heitä silmä kovana, kuin aavistaen. Ja alkoi taluttamaan Carmenia kohti ankeaa sikaritehdasta. - Ei siellä ollut mitään tekeillä oikeasti. Carmen sanoi kuin pikkutyttö, joka oli jäänyt kiinni tuhmuuksista. - Ei sanaakaan tyttö, ei yhtään! Lucia huudahti. Taukhuoneeseen saavuttuaan Lucia istutti Carmenin pöytään, lukitsi taukotilan oven, jottei Fatima kuulisi heitä ja kaatoi kuppeihin väljähtynyttä kahvia. Hän laittoi kahvikupit heidän eteensä kuin haastaen Carmenin shakkiotteluun. - No niin, kerrohan Lucia-tädille kaikki juurta jaksain. Illasta tulisi pitkä.